

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ

Број: Гж.бр.386/11

Датум: 31.03.2011.г.

Ваљево

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од судија: Бранислава Џунића, председника већа, Зорице Бранковић и Лепе Лаловић, чланова већа, у парници тужиље АА, коју заступа адв. ББ, против туженог А.Д. Осигурање „Триглав“ Копаоник“, из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против решења Основног суда у Ваљеву IV-6 П.бр.4983/10 од 02.02.2011.г., у седници већа одржаној 31.03.2011.г., донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и решење Основног суда у Ваљеву IV-6 П.бр.4983/10 од 02.02.2011.г.ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Побијаним решењем одбачена је тужба.

Тужиља је благовремену изјавио жалбу против побијаног решења због битне повреде одредаба поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се исто укине и врати првостепеном суду на даљи поступак.

Виши суд је испитао побијано решење у смислу чл.372 и 388 ЗПП-а, па је нашао да је жалба неоснована.

Побијано решење није захваћено битним повредама одредаба парничног поступка из чл.361 ст.2 ЗПП-а, на које овај суд пази по службеној дужности у смислу чл.372 ст.2 ЗПП-а.

Истицање жалбе да је првостепено решење захваћено апсолутно битном повредом одредаба поступка из чл. 361 ст.2 тач.12 ЗПП није основано јер је првостепени суд дао јасне и ваљане разлоге о преурањености поднете тужбе, у свему прихватљиве и за овај суд.

Наиме, чл. 24 Закона о обавезном осигурању у саобраћају(Сл.гл.РС бр.51/09) предвиђа у ставу 1 да оштећено лице остварује потраживање накнаде штете по основу осигурања од аутоодговорности подношењем захтева непосредно друштву за осигурање.

Одредбом става 3 истог члана прописано је да оштећено лице може поднети тужбу суду, ако друштво за осигурање не достави образложену понуду за накнаду штете у предвиђеном року који се рачуна од дана пријема одштетног захтева.

Како се у конкретном случају тужилац није претходно обратио осигуравајућем друштву, то је првостепени суд правилно нашао да нису испуњени законом предвиђени услови за подношење тужбе, због чега је иста морала бити одбачена.

Истицање у жалби да нема услова за примену Закона о обавезном осигурању у саобраћају јер се критични догађај на коме тужилац у чињеничном смислу заснива свој захтев за накнаду штете десио дана 22.06.2008.г., пре ступања на снагу наведеног Закона није основано.

Наиме, цитиране одредбе, на које се позива и првостепени суд, регулишу услове за подношење тужбе, па како је Закон о обавезном осигурању ступио на снагу 12.10.2009.г. то се те његове одредбе имају применити приликом оцене о испуњености услова за подношење сваке тужбе за накнаду штете по основу осигурања од аутоодговорности која је поднета после ступања на снагу тог Закона, па је такав случај и са предметном тужбом поднетом 29.10.2010.г.

Имајући у виду све наведено, на основу чл.387 тач.2 ЗПП-а одлучено је као у изреци овог решења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Бранислав Џунић